

підвищення динаміки росту позитивного іміджу, корпоративне управління, співпраця з групами впливу, розвиток людського капіталу, гідна праця та соціальний діалог, суспільний добробут, підприємництво та ініціативність, збереження та відтворення довкілля та відповідальна інтеграція у міжнародні ринки. Кожна позиція була визначена у балах за 10-бальною шкалою експертним методом. Максимальна сума балів становила 80 балів. За цією методикою ПрАТ «ТерА» отримало 53,7 бали. Даний результат є достатньо високим, однак, на наш погляд, для досягнення ПрАТ «ТерА» максимального значення по розробленій нами методиці результативності прояву іміджу йому доцільно активніше застосовувати сучасний інструментарій підтримки свого позитивного іміджу.

Використані джерела

1. Овсянюк-Бердадіна О. Ф. Социализация бизнеса как проявление позитивной общественной девиации / О. Ф. Овсянюк-Бердадіна // Сборник тез II Международной научно-практической конференции [Стратегические направления социально-экономического и финансового обеспечения развития национальной экономики]. – Минск. – 2018

Черевата Наталія

(науковий керівник: к. е. н., доцент кафедри менеджменту та публічного управління Крисько Ж.Л.)

ТЕНДЕНЦІЇ НА РИНКУ ПРАЦІ В УМОВАХ ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІКИ ЗНАТЬ

Забезпечення сталого соціально-економічного розвитку України пов'язане із вирішенням таких важливих питань, як розбудова сучасної соціально-орієнтованої економіки, відродження вітчизняного виробництва, відновлення соціальної захищеності населення. У практичному вирішенні цих найгостріших проблем одне із центральних місць займає регулювання ринку праці [1].

Як відомо, економіка знань окреслюється як економіка, за якої рушійною силою прогресу є знання, котрі зосереджені в людському капіталі [2]. Нині для України економіка знань, яка базується на ефективному використанні інтелектуального та людського капіталу, оперує поняттями інтелекту, інформації і знань, є ресурсом зростання якості життя населення та забезпеченням скорочення відставання від розвинутих країн світу [3].

Вагомий внесок у дослідження різнобічних аспектів змін ринку праці зробила сучасна вітчизняна наука. Серед наукових досліджень необхідно відзначити праці В. Базилевича, Д. Богині, В. Гейця, О. Грішньої, Ж. Крисько, Е. Лібанової, В. Новікова, А. Румянцева, А. Старостіної, А. Чухна та ін.

Науковці виокремлюють три основні фактори виробництва: земля, капітал, праця. Згодом до цього переліку додали ще четвертий фактор – підприємницькі здібності. У другій половині ХХ ст. у постіндустріальному

суспільстві, усе більш відчутним ставала необхідність у використанні такого фактору, як інформація. Було показано різницю між інформацією та знаннями – структурованість та внутрішня організованість знань та певна хаотичність інформації (проте з часом інформація трансформується в знання). Процес побудови економіки знань тісно переплетений із глобалізацією світової економіки. Знання є найбільш автономним, портативним та швидко доступним фактором виробництва. Вони не можуть бути прив'язаними до одного місця, а з розвитком мережі Internet та інших засобів комунікації легко передаються та споживаються в будь-якому куточку земної кулі [4].

Як свідчать дані державної служби статистики України, упродовж останніх років валовий внутрішній продукт (ВВП) країни та обсяг виробництва у промисловості збільшилися, відбулося підвищення обсягу інвестицій у основний капітал, експорту та імпорту товарів. Випереджальними темпами порівняно із збільшенням ВВП зросли реальні наявні доходи населення, підвищилася реальна заробітна плата.

Ринки праці першими відчувають вплив зміни зовнішнього середовища. В економіці, котра пов'язана із переходом до принципово інших джерел і ресурсів соціально-економічного розвитку, науково-технологічний прогрес, нарощування масштабів виробництва, отримання фінансово-економічного ефекту стають засобом людського існування та самовдосконалення. Головними джерелами прогресу стають внутрішній розвиток людини та її здатність до генерування знань. Тобто на даному етапі розвитку України необхідним є:

- по-перше, збільшення масштабу пропозиції праці (забезпечення розширеного відтворення населення та збільшення тривалості його трудового періоду, регулювання міграційних процесів);
- по-друге, підвищення якості пропозиції праці (всебічний розвиток професійних знань, вмінь та навичок населення, інтелектуальних, духовних та фізичних його здібностей);
- по-третє, оптимізація структури пропозиції праці відповідно до прогнозів розвитку сукупного попиту на неї (формування ринку професій відповідно до оцінки та прогнозу потреби в робочих місцях в економіці країни, визначення і стимулювання створення нових та збереження існуючих високопродуктивних робочих місць відповідно до територіальних та галузевих пріоритетів, підвищення професійної та регіональної мобільності праці) [4].

Зазначимо, що потребує уваги демографічна ситуація в Україні. Так, чисельність економічно активного населення, та й населення загалом, скорочується. Тому варто прогнозувати поступове врівноваження ринку праці та підвищення ринкової ціни праці. Особливо цінуватиметься розумова праця, що базується на використанні знань, котра є основою нової економіки – економіки знань.

Використані джерела

1. Крисько Ж. Л. Аналіз сучасного стану ринку праці Тернопільської області / Ж.Л. Крисько, О. П. Михасів // Причорноморські економічні студії. – Випуск № 15. – Одеса, 2017. – С. 163-166.
2. Енциклопедія сучасної України [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: http://esu.com.ua/search_articles.php?id=18730. – Назва з екрану.
3. Економіка знань [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: http://www.rusnauka.com/15_DNI_2008/Economics/33052.doc.htm. – Назва з екрану.
4. Волкова О. В. Ринок праці [Електронний ресурс] / О. В. Волкова. – Режим доступу до ресурсу: https://pidruchniki.com/19991130/ekonomika/rinok_pratsi. – Назва з екрану.

Шумада Віктор

(науковий керівник: д. н. держ. упр., доцент, професор кафедри менеджменту та публічного управління Толуб'як В. С.)

ІНСТРУМЕНТИ ЗАЛУЧЕННЯ КОШТІВ ТРУДОВИХ МІГРАНТІВ ДЛЯ ІНВЕСТУВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Інвестиційна політика відіграє значущу роль в загальній системі економічного регулювання, оскільки визначає напрямки, шляхи і способи модернізації всього народногосподарського комплексу на основі капітальних вкладень, здатних якісно змінити стан продуктивних сил. Для інвестиційної політики чи не найважливішу роль відіграє інституціональна складова та її регіональний аспект, оскільки реальні інвестиційні проекти реалізуються на певних територіях і потребують місцевої підтримки, що сприяє активізації інвестицій, заохочує інвесторів до стратегічного капіталовкладення, яке відіграє не лише економічну, але і соціальну функцію.

Загальновідомо і підтверджується світовими тенденціями те, що інвестори мають чіткі переваги щодо розміщення коштів, і головним критерієм при цьому є надійність умов для розміщення і відтворення інвестованих ресурсів, що превалює над інтересами в швидкості та мультиплікативності повернення капіталу. Проведені в низці регіонів України дослідження інституціонального забезпечення інвестиційної діяльності свідчать про низький ступінь реальної гарантованості прав власності інвесторів. Найбільш актуальними проблемами, на думку інвесторів, в Україні є відносини з податковими органами, перевірки та недосконалість нормативно-правового регулювання, проблеми у сфері земельних питань, питання отримання ліцензій та інші. Оскільки більшість з цих проблем виникає на місцевому рівні при безпосередньому провадженні діяльності суб'єктами інвестиційного процесу, то і регуляторні механізми також повинні мати локалізований рівень [1, с. 30-31].

Характерною ознакою значної частини регіональних програм розвитку інвестиційної діяльності в Україні є їхня орієнтація на прискорене залучення